

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2023 m. lapkričio 27 d. Nr. 21RE-851(AG-716/07-2023)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Vilmos Drigotienės ir Vytauto Kurpuveso, Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos asociacijos „Kraštovaizdis“ skundą atsakovei Širvintų rajono savivaldybės administracijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja asociacija „Kraštovaizdis“ (toliau – pareiškėja, Asociacija) skundu Komisijos prašo: 1) panaikinti Širvintų rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) 2023-09-06 raštą Nr. 13-2632 „Dėl dokumentų kopijų pateikimo“ (toliau – Raštas); 2) įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2023-07-13 prašymą ir pateikti šiame prašyme nurodytą dokumentą.

Paaikšino, kad Asociacija atstovauja suinteresuotą visuomenę aplinkos klausimais bei priimant su aplinka susijusius sprendimus. Asociacija gavo informacijos apie UAB „Žalia žemė“ planuojamą statyti iki 117 vėjo elektrinių parką Alionių sen., Širvintų sen. ir Žibalų sen. Širvintų r. sav. Vilniaus apskr. teritorijoje. Todėl kreipėsi su 2023-07-13 prašymu į Administraciją, prašydama pateikti kopiją Administracijos 2023 m. kovo mėnesio rašto „Dėl vėjo elektrinių vystymo galimumo patvirtinimo“, kurio dalis buvo paviešinta 2023-03-27 straipsnyje internetiniame naujienų portale „Krašto žinios“ adresu www.krastozinios.lt. Į minėtą prašymą Administracija atsakė ginčijamu Raštu, kuriuo nepateikė Asociacijos prašyto dokumento. Pareiškėjos teigimu, Rašte nurodyti atsisakymo pateikti prašomą dokumentą argumentai yra nepagrįsti ir neteisėti.

Pirma, Administracija nepateikė jokios Asociacijos prašyto dokumento dalies, neargumentavo ir nepagrindė bei nepateikė jokio dokumento, kurio pagrindu Asociacijos prašytas pateikti dokumentas būtų priskirtinas dokumentams ar duomenims, kuriems Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymas (toliau – Įstatymas) netaikomas.

Antra, priešingai, nei nurodyta Rašte, Asociacija neprašė suteikti jokios informacijos apie UAB „Žalia žemė“, o prašė pateikti konkretų Administracijos Raštą. Informacija apie Administracijos veiklą, jos priimami sprendimai ir dokumentai pagal Įstatymą bei kitus galiojančius teisės aktus yra vieši ir turi būti teikiami juos prašantiems subjektams, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, kurių Administracija nepagrindė.

Trečia, Asociacija elgėsi sąžiningai ir prašyme paaikšino, koku tikslu kreipiasi į Administraciją, prašydama pateikti dokumento kopiją. Įstatymas nenumato Asociacijai, kaip pareiškėjai, pareigos prašant pateikti tokį dokumentą, pagrįsti kokių nors narių konkrečias pažeidžiamas teises ir interesus. Teisę gauti tokio pobūdžio informaciją pareiškėjai numato tiek Įstatymas, tiek Orhuso konvencija. Tuo atveju, jeigu prašomame pateikti dokumente esanti informacija turėtų privataus pobūdžio informacijos, ji turėjo būti pateikta nuasmeninta.

Taip pat pareiškėja nurodo, kad Administracija, pateikdama Raštą, pažeidė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 10 straipsnio 4 dalyje nustatytą prašymo išnagrinėjimo terminą (b. l. 1-5).

Pareiškėja prašo skundą nagrinėti rašytinio proceso tvarka (b. l. 5).

Atsakovė Administracija prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime nurodė nesutinkanti su Asociacijos pozicija, kad visa Administracijoje esanti informacija yra vieša ir pareiškėjai turi neribotą galimybę gauti bet kokią rašto/prašymo ar kt. dokumento kopiją, neatsižvelgiant į jokias aplinkybes. Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kad bet kokius informacijos laisvės ribojimus būtina pagrįsti tais pačiais konstituciniais kriterijais, kaip ir kitų pagrindinių žmogaus teisių ir laisvių ribojimus.

Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875, (toliau – Taisyklės) numato, jog į prašymą pateikti turimą informaciją atsakoma pateikiant prašomą informaciją Įstatymo nustatyta tvarka arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys. Vienas iš informacijos (dokumentų) teikimo principų yra teisėtumo principas, reiškiantis, kad institucijos veiksmai teikiant dokumentus turi būti grindžiami šiuo ir kitais įstatymais ar kitais norminiais teisės aktais.

Atsakovės teigimu, Administracija teisėtai ir pagrįstai vadovavosi Įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 3 punkte įtvirtinto reguliavimo išimtimi ir atsisakė teikti Asociacijai prašomą informaciją, kadangi Asociacijos reikalavimų turinys apima komercinio konfidencialumo ribas. Asociacija prašyme nurodo tik deklaratyvų teiginį, jog vėjo elektrinių parkas planuojamas statyti asociacijos atstovaujamų asmenų gyvenamojoje teritorijoje, ir tai gali turėti įtakos jų teisėms ir interesams. Pateiktas paaiškinimas niekaip nepaaiškina fakto, kokiu tikslu reikalaujama informacija bus naudojama, taip pat kokių asmenų, ir kokios nuosavybės ribose (viso rajono, kaimo, x gatvės ir pan.) aktualu gauti prašomą informaciją. Todėl konfidencialios komercinės informacijos atskleidimas trečiajam asmeniui gali neigiamai paveikti asmenį, apie kurį suteikiama informacija, t. y. informacija gali būti panaudota siekiant kliudyti vykdyti komercinę veiklą, ar pasisavinami tam tikri duomenys siekiant įgyti asmeninės naudos ir kt., tiek ir lemti Administracijos atsakomybę už neteisėtą duomenų atskleidimą.

Pagal Įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 4 punktą pareiškėja turėjo pagrįsti prašomų duomenų panaudojimo tikslą. Tačiau Asociacijos nurodytos aplinkybės negali būti vertinamos kaip duomenų panaudojimo tikslo nurodymas. Asociacija pateikė abstrakčias aplinkybes, samprotavimus, tačiau tai nėra duomenų panaudojimo tikslas, todėl Administracija pagrįstai konstatavo, jog Asociacijos Prašymas negali būti laikomas tinkamai suformuluotas ir pagrįstas.

Atsižvelgiant į Asociacijos prašyme nurodytus teiginius, galima laikyti, jog Asociacija siekia gauti informaciją, susijusią su numatoma vėjo elektrinių parko statyba. Vėjo elektrinių statyba yra griežtai reglamentuojama ir statybos darbams pradėti būtina gauti statybą leidžiantį dokumentą. Tik nuo statybą leidžiančio dokumento išdavimo ir statybą leidžiančio dokumento duomenų paskelbimo IS „Infostatyba“, statinio projekto duomenys tampa vieši ir su jais gali susipažinti suinteresuoti asmenys. Asociacija neturi teisinio pagrindo reikalauti atskleisti duomenis, kurie nėra viešai skelbiami.

Atsakovė nurodo, kad Administracijos Raštas yra pakankamai teisine ir faktine prasmėmis motyvuotas, visuomeninių santykių dalyviai iš jo turinio gali suprasti jo esmę, Raštas atitinka VAĮ 10 straipsnio reikalavimus (b. l. 30-34).

Skundas atmestinas

Bylos duomenimis nustatyta, kad Asociacija kreipėsi į Administraciją su 2023-07-13 prašymu „Dėl dokumento kopijos pateikimo“, kuriuo prašė pateikti Administracijos parengtą 2023 m. kovo mėnesio raštą „Dėl vėjo elektrinių vystymo galimumo patvirtinimo“, kurio dalis buvo paviešinta 2023-03-27 naujienų portale „Krašto žinios“ adresu www.kraztozinios.lt (<https://www.kraztozinios.lt/2023/03/27/18/58/vejo-malunai-sito-nemala/>) (toliau – Prašymas). Prašyme teigiama, jog

Asociacijos žiniomis UAB „Žalia žemė“ planuoja statyti iki 117 vėjo elektrinių parką Širvintų rajono savivaldybės Alionių, Širvintų ir Zibalų seniūnijų ribose. Numatoma vienos vėjo elektrinės galia – iki 8 megavatų, aukštis iki 280 m. Vėjo elektrinių parką numatoma statyti Asociacijos atstovaujамų asmenų gyvenamoje teritorijoje, todėl numatomas parkas turi tiesioginę įtaką šių asmenų teisėms ir teisėtiems interesams, jų gyvenimo ir aplinkos kokybei (b. l. 7).

Administracija ginčijamu Raštu atsakė, kad ji nėra priėmusi jokių administracinių sprendimų ir (ar) sudariusi susitarimų su jokiais fiziniais ar juridiniais asmenimis dėl Prašyme minimo vėjo jėgainių parko statybos Širvintų rajone. Rašte Administracija nurodė Įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 3 ir 4 punktų nuostatas ir paaiškino, jog Prašymu siekiama gauti informaciją apie bet kokius privataus juridinio asmens UAB „Žalia žemė“ planus projektuoti ir statyti vėjo jėgainių parkus Širvintų rajone, todėl siekiant nepažeisti minėto juridinio asmens ar kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų, siūloma dėl informacijos apie UAB „Žalia žemė“ planus projektuoti ir (ar) statyti vėjo jėgainių parkus kreiptis į pačią bendrovę. Taip pat Administracija Rašte pažymėjo, kad Prašyme nėra nurodyta nei kokių narių teisėms ar teisėtiems interesams gali būti daroma įtaka, nei kokiais veiksmais ar neveikimu, todėl Administracija negali pateikto Prašymo laikyti tinkamu ir pagrįstu (b. l. 8-9).

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Rašto, kuriuo atsakyta į pareiškėjos Prašymą, teisėtumo ir pagrįstumo.

Ginčo teisiniams santykiams taikytinas Įstatymas, kurio tikslas – nustatyti asmenų teisės gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, įmonių, viešųjų įstaigų ar šių subjektų asociacijų, regionų plėtros tarybų informaciją apie jų veiklą bei šių institucijų ir kitų juridinių asmenų, nurodytų šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 2 punkte duomenis, kuriais jie disponuoja ir (ar) kuriuos jie tvarko vykdydami viešojo administravimo įgaliojimus, suteiktus VAI nustatyta tvarka, kituose įstatymuose nustatytas funkcijas, įskaitant viešųjų paslaugų teikimo funkcijas, ir kuriuos būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams, įgyvendinimo priemonės ir tvarką (Įstatymo 1 straipsnio 1 dalis).

Įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Įstatymas, be kita ko, netaikomas: duomenims, kuriuos teikti draudžia įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, įskaitant duomenis, kurie nėra prieinami dėl nacionalinio ar visuomenės saugumo, šalies gynybos interesų, statistinių duomenų konfidencialumo, komercinio konfidencialumo arba kurie sudaro valstybės, tarnybos, banko, komercinę, profesinę paslaptį (3 punktas); duomenims, kurių teikimą riboja įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, taip pat kai pareiškėjai turi pagrįsti prašomų duomenų panaudojimo tikslą (4 punktas).

Pagal Įstatymą duomenys apibrėžiami kaip užfiksuota informacija apie institucijos ar valstybės valdomo subjekto veiklą ar jos dalis, neatsižvelgiant į jos pateikimo būdą, formą (raštu arba elektronine forma ar kaip garso, vaizdo ar garso ir vaizdo įrašas) ir laikmeną, įskaitant registro duomenis, registro informaciją, registruoti pateiktus duomenis ir (arba) jų kopijas, valstybės informacinės sistemos duomenis (3 straipsnio 3 dalis), o informacija – tai žinios, kuriomis disponuoja institucija, atlikdama viešąsias funkcijas (3 straipsnio 9 dalis).

Pagal Įstatymo 4 straipsnio 1 dalį institucijos ir valstybės valdomi subjektai privalo teikti pareiškėjams ar jų atstovams duomenis, įskaitant pakartotiniam naudojimui skirtus duomenis, išskyrus šio įstatymo ir kitų įstatymų nustatytus atvejus.

Įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad institucija ir valstybės valdomas subjektas, teikdami duomenis, įskaitant pakartotiniam naudojimui skirtus duomenis, vadovaujasi šiais principais: duomenų išsamumo – pareiškėjui turi būti pateikti visi pagal teisės aktus teiktini jo prašymo turinį atitinkantys duomenys (1 punktas); duomenų tikslumo – pareiškėjui teikiami duomenys turi atitikti institucijos ar valstybės valdomo subjekto disponuojamus duomenis (2 punktas); teisėtumo – institucijos ir valstybės valdomo subjekto veiksmai teikiant duomenis grindžiami šiuo ir kitais įstatymais ar kitais norminiais teisės aktais (3 punktas); objektyvumo – institucijos ir valstybės valdomo subjekto darbuotojai, teikdami duomenis, turi būti nešališki ir objektyvūs (4 punktas); pagalbos – pareiškėjams teikiama pagalba įgyvendinant teisę gauti duomenis (5 punktas); duomenų prieinamumo – sudaromos palankios sąlygos pareiškėjams naudoti duomenis

neatsižvelgiant į jų veiklos tikslus ir teisinę formą, o prireikus nustatomos tik būtiniausios teisinės, techninės ir (arba) finansinės duomenų teikimo pareiškėjams sąlygos (6 punktas); abipusio naudojimo – institucija ir valstybės valdomas subjektas pareiškėjui pateiktus duomenis prireikus vėliau naudoja patys (7 punktas); nediskriminavimo – duomenų pakartotinio naudojimo sąlygos turi būti tokios, kad būtų nediskriminuojami pareiškėjai, naudojantys duomenis tam pačiam (komerciniam arba nekomerciniam) tikslui (8 punktas).

Prašymai dėl duomenų teikimo ir jų pakartotinio naudojimo teikiami ir nagrinėjami VAĮ nustatyta tvarka (Įstatymo 13 straipsnio 1 dalis).

Pagal VAĮ 2 straipsnio 10 punktą prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas Taisykles (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis).

Taisyklės reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų (Taisyklių 1 punktas).

Taisyklių 32 punkte nustatyta, kad prašymai ir skundai, išskyrus prašymus ir skundus, į kuriuos Taisyklių 18 punkte nustatyta tvarka galima atsakyti iš karto arba ne vėliau kaip artimiausią darbo dieną, turi būti išnagrinėjami per VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje nurodytus terminus.

Pagal Taisyklių 35 punktą prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45 punkte nustatyta, jog į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Įvertinus pareiškėjos Prašymo turinį darytina išvada, kad teiktas Prašymas priskirtinas Taisyklių 45.4 papunktyje nurodytiems kitiems prašymams, į kuriuos atsakoma laisva forma arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys. Nagrinėjamu atveju ginčijamas Raštas vertintinas tuo aspektu, ar Administracija tinkamai atsakė į pareiškėjos Prašymą, ir ar šis atsakymas atitinka aptartų teisės aktų nuostatas.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pasisakęs, kad sistemiškai aiškinant VAĮ, Taisyklių nuostatas, ginčas dėl atsakymo į prašymą pateikti informaciją, kuriuo teikiama tik informacija, nėra teisės taikymo aktas ir neturi atitikti VAĮ 8 straipsnio 1 dalies (analogiškos aktualios redakcijos 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų nuostatoms) turinio reikalavimų, administraciniame teisme (šiuo atveju Komisijoje) gali būti nagrinėjamas ginčas tik dėl atsakymo į prašyme pateiktus klausimus pakankamumo aspektu (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-06-07 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2002/2012; 2014-10-29 nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁴⁹²-921/2014), bet ne jo (atsakymo) teisėtumo ir pagrįstumo aspektais (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021-11-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-3145-624/2021; 2022-10-26 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1263-624/2022).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje taip pat konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-09-28 nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁶⁶²-538/2012). Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pažymėjęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-02-13 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-97/2012).

Nagrinėjamu atveju pareiškėja nesutinka su ginčijamu Raštu, kadangi Administracija atsisakė pateikti prašomą dokumentą ir, pareiškėjos teigimu, tinkamai nepagrindė savo atsisakymo.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra išaiškinęs, kad kilus ginčui, kai atitinkama institucija neteikia prašomos informacijos, turi būti vertinama, ar institucija disponuoja tokia informacija (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019-07-04 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1853-662/2019; 2020-07-23 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1639-520/2020; 2021-06-23 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2298-624/2021, kt.). Taigi, Administracija gali pateikti tik jos turimą informaciją, o nepateikimas pareiškėjai duomenų, kuriais Administracija nedisponuoja, negali būti vertinamas kaip pareiškėjos teisių pažeidimas ar atsakovės veiksmų neteisėtumas.

Nagrinėjamu atveju atsakovė Rašte nurodė, kad ji nėra priėmusi jokių administracinių sprendimų ir (ar) sudariusi susitarimų su jokiais fiziniais ar juridiniais asmenimis dėl Prašyme minimo vėjo jėgainių parko statybos Širvintų rajone. Iš pareiškėjos Prašyme nurodyto straipsnio, paskelbto naujienų portale www.krastozinios.lt (<https://www.krastozinios.lt/2023/03/27/18/58/vejo-malunaisito-nemala/>), turinio matyti, kad straipsnyje nėra minimas Administracijos 2023 m. kovo mėnesio raštas pavadinimu „Dėl vėjo elektrinių vystymo galimumo patvirtinimo“. Vienoje iš prie straipsnio pridėtų nuotraukų matosi teksto dalis: „Dėl vėjo elektrinių vystymo galimumo patvirtinimo“, „Administracija, išnagrinęjusi 2023-03-03 prašymą „Patvirtinti vėjo elektrinių vystymo galimumą“, patvirtina, kad planuojamų plėtoti vėjo elektrinių iki 600 MW bendros galios lentelėje nurodytuose žemės sklypuose įrengimas ar statyba yra galimi“. Kitoje prie straipsnio pridėtoje nuotraukoje matosi teksto dalis, kurioje nurodyta, kokiais teisės aktais būtina vadovautis planuojant įrengti vėjo elektrines. Komisijos vertinimu, nei iš publikacijos turinio ir pateiktų sklypų adresų bei unikalių numerių, nei iš prie publikacijos pridėtų teksto dalių, kuriose iš esmės nėra jokių duomenų (nei rašto autoriaus duomenų (blanko su rekvizitais, parašų ir kt.), nei adresato duomenų), negalima spręsti, kad ši informacija yra susijusi būtent su pareiškėjos prašoma pateikti informacija. Taigi, pagal byloje esančius įrodymus nėra pagrindo išvadai, kad Administracija pareiškėjos prašomą dokumentą turėjo.

Iš pareiškėjos pateikto „Pranešimo apie UAB „Žalia žemė“ planuojamo iki 117 vėjo elektrinių parko Alionių sen., Širvintų sen. ir Žibalų sen. Širvintų r. sav. Vilniaus apskr. teritorijoje statybos ir veiklos poveikio aplinkai vertinimo pradžią“ matyti, kad planuojamos ūkinės veiklos organizatorius UAB „Žalia žemė“ planuoja iki 117 vėjo elektrinių parko statybą (b. l. 6). Pranešime nurodyta, kad planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimas atliekamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo (toliau – PŪVPAVĮ) 3 straipsnio 1 dalimi, vienas iš poveikio aplinkai vertinimo subjektų yra Administracija. Pagal PŪVPAVĮ 2 straipsnio 11 dalį poveikio aplinkai vertinimo subjektas – valstybės institucija arba savivaldybės meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius, nagrinėjantys ir vertinantys poveikio aplinkai vertinimo dokumentus, pagal kompetenciją teikiantys išvadas ir dalyvaujantys planuojamos ūkinės veiklos atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo procese. Poveikio aplinkai vertinimo dokumentus sudaro poveikio aplinkai vertinimo programa ir poveikio aplinkai vertinimo ataskaita (PŪVPAVĮ 2 straipsnio 9 dalis). Pagal PŪVPAVĮ 6 straipsnio 4 dalį poveikio aplinkai vertinimo subjektai pagal kompetenciją, nurodytą 6 straipsnio 5 dalyje: nagrinėja suinteresuotos visuomenės pasiūlymus ir šių pasiūlymų įvertinimą (1 punktą); nagrinėja ir vertina poveikio aplinkai vertinimo dokumentus (2 punktą); teikia motyvuotas išvadas dėl poveikio aplinkai vertinimo dokumentų ir planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai, šio įstatymo ir aplinkos ministro nustatyta tvarka dalyvauja atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo procese (3 punktą). Taigi, Administracija pagal minėtą įstatymą yra vienas iš subjektų, dalyvaujančių poveikio aplinkai vertinimo procese ir teikiančių išvadas dėl poveikio aplinkai vertinimo dokumentų. Tačiau byloje nėra duomenų, patvirtinančių, kad UAB „Žalia žemė“ pateikė Administracijai poveikio aplinkai vertinimo dokumentus – programą ar ataskaitą. Taip pat byloje nėra objektyvių duomenų, kurių pagrindu būtų galima pagrįstai vertinti, jog Administracija dėl UAB „Žalia žemė“ minėtos planuojamos ūkinės veiklos yra priėmusi Prašyme nurodytą 2023 m. kovo mėnesio raštą „Dėl vėjo elektrinių vystymo galimumo patvirtinimo“. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos prašomo dokumento nepateikimas šiuo atveju negali būti vertinamas kaip pareiškėjos teisių pažeidimas ar atsakovės veiksmų neteisėtumas.

Pažymėtina, kad Komisija neturėjo pagrindo tenkinti pareiškėjos procesinio prašymo išreikalauti iš Administracijos siunčiamų dokumentų registracijos žurnalo arba dokumentų valdymo sistemos išrašą su 2023 m. kovo mėnesio duomenimis, kadangi tokia informacija galimai yra susijusi su trečiųjų asmenų teisėmis ir pareigomis, tokios apimties ir turinio duomenų pagal galiojančius teisės aktus atsakovė pateikti neprivalo.

Administracija ginčijamu Raštu pasiūlė pareiškėjai dėl informacijos apie UAB „Žalia žemė“ planus projektuoti ir (ar) statyti vėjo elektrinių parką kreiptis į pačią bendrovę. Administracija Rašte vadovavosi Įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 3 ir 4 punktais, pagal kuriuos Įstatymas netaikomas duomenims, kuriuos teikti draudžia įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, įskaitant duomenis, kurie nėra prieinami dėl nacionalinio ar visuomenės saugumo, šalies gynybos interesų, statistinių duomenų konfidencialumo, komercinio konfidencialumo arba kurie sudaro valstybės, tarnybos, banko, komercinę, profesinę paslaptį (3 punktas); duomenims, kurių teikimą riboja įstatymai ar jais vadovaujantis priimti kiti norminiai teisės aktai, taip pat kai pareiškėjai turi pagrįsti prašomų duomenų panaudojimo tikslą (4 punktas). Kaip minėta, byloje esantys dokumentai patvirtina, kad UAB „Žalia giria“ yra planuojamos ūkinės veiklos (iki 117 vėjo elektrinių parko statyba) organizatorius. PŪVPAVĮ 9 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad pranešimą apie poveikio aplinkai vertinimą pradžia rengia planuojamos ūkinės veiklos organizatorius arba poveikio aplinkai vertinimo dokumentų rengėjas. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjos prašoma suteikti informacija galimai yra susijusi su privataus juridinio asmens planuojama ūkine komercine veikla, atsakovė Rašte pagrįstai nurodė, kad dėl informacijos apie UAB „Žalia žemė“ planus projektuoti ir (ar) statyti vėjo elektrinių parką pareiškėja turėtų kreiptis į pačią bendrovę. Taip pat sutiktina su atsakovės teiginiu, kad Prašyme pareiškėja nenurodė konkrečiai apibrėžto ir teisėto prašomų duomenų panaudojimo tikslo.

Pareiškėja skunde taip pat nurodė, kad Administracija, pateikdama Raštą, pažeidė VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje nustatytą prašymo išnagrinėjimo terminą.

VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas administracinį sprendimą dėl asmens prašymo ar skundo turi priimti per 20 darbo dienų nuo tokio prašymo ar skundo gavimo dienos. Jeigu prašymas ar skundas gautas po darbo valandų, poilsio ar šventės dieną, jo gavimo diena laikoma po jos einanti darbo diena. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinis sprendimas negali būti priimtas, viešojo administravimo subjektas šį terminą gali pratęsti ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie tokį termino pratęsimą per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos pranešama raštu ir nurodomos pratęsimo priežastys

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje laikomasi pozicijos, kad viešojo administravimo subjektui įstatyme nustatytas terminas administraciniam sprendimui priimti yra instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui. Įstatyme nustatyto termino, per kurį turi būti priimtas administracinis sprendimas, pasibaigimas nepaneigia viešojo administravimo subjekto kompetencijos priimti administracinį sprendimą ar atlikti kitus veiksmus, tai yra tiesiogiai nesukuria neigiamų teisinių pasekmių, tik prailgina administracinį procesą su sąlyga, jei nesuėjęs senaties terminas šioms procedūroms vykdyti (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013-06-13 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-940/2013).

Nagrinėjamu atveju pareiškėjos 2023-07-13 Prašymas Administracijoje užregistruotas 2023-07-17 (b. l. 7). Vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 4 dalimi, administracinis sprendimas dėl Prašymo turėjo būti priimtas ne vėliau kaip 2023-08-14. Duomenų apie tai, kad Prašymo nagrinėjimo terminas būtų pratęstas, byloje nepateikta. Atsakovė ginčijamą Raštą priėmė 2023-09-06, t. y. praleisdama 20 darbo dienų terminą. Tačiau, Komisijos vertinimu, šiuo atveju termino administraciniam sprendimui priimti praleidimas nepažeidė pareiškėjos teisių ir teisėtų interesų ir nesukūrė pareiškėjai neigiamų teisinių pasekmių, tik prailgino administracinį procesą. Toks termino praleidimas iš esmės neturi įtakos skundžiamo Rašto teisėtumui ir pagrįstumui, ir nesudaro pagrindo jį naikinti.

Remdamasi nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis bei aptartu teisiniu reglamentavimu Komisija daro išvadą, kad atsakovė ginčijamu Raštu pagrįstai nepateikė pareiškėjai prašomo dokumento, tinkamai nurodydama atsisakymo motyvus. Rašte išdėstytos informacijos ir paaiškinimų

pateikimas atitinka pareiškėjos Prašymo turinį ir tokios informacijos pateikimas laikytinas tinkamu. Atsakovė į pareiškėjos Prašymą atsakė nepažeisdama VAI, Įstatyme ir Taisyklėse nustatytų reikalavimų, todėl pagrindo naikinti Raštą pareiškėjos skunde nurodytais argumentais nėra. Taip pat nėra pagrindo tenkinti pareiškėjos išvestinį reikalavimą įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Prašymą ir pateikti Prašyme nurodytą dokumentą, todėl pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos asociacijos „Kraštovaizdis“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Eglė Bilevičiūtė

Komisijos nariai

Vilma Drigotienė

Vytautas Kurpuvesas